

*ikke et mad magasin!!!

TRYK

frisk ung kunst

Oliver Poulsen

Thor "Lort" Thomasen

Feline Flytkjær Broersma

Nikolai Dahl

Liam Wulff Marending

Sara Marie Ulbjerg

Storebjerg

Xander Poulsen

Velkommen til TRYK

Her har vi fokus på fællesskaber. Vores formål er at vise ting der kan være svære, når man er ung, og samtidig samle ligesindede mennesker.

I magasinet vil du bl.a. finde kunst, litteratur og musik, og vi arbejder på at tilføje flere ideer og gode historier til TRYK.

Hvis du har, eller kender nogen der har en historie der mangler en stemme, så send dit indhold til:

indhold@tryk.nu

Magasinet er skabt af Oliver Poulsen og Liam Mareending, med hjælp af Pernille Madsen (Takeoff/Vejle Kommune), Hege Dalsgaard (kunstkompas.dk), Ungekulturhuset Værket og de seje unge mennesker, der har bidraget med deres indhold.

TRYK kan også findes på vores hjemmeside www.tryk.nu.

**Tak for
jeres
hjælp!**

Oliver

- **Forord - Flow**

Oliver Poulsen

- **Creation Is An Open Wound**

- **Eye See All II**

Feline Flytkjær Broersma

- **Store tanker med Storebjerg**

Storebjerg

- **Tomme ord og svage holdninger**

Thor "Lort" Thomasen

- **Dele af jer**

Liam Wulff Mareending

- **Stille**

Sara Marie Ulbjerg

- **Mor og far har for travlt**

Xander Poulsen

Med billede fra @SLY_FELLA_DIGI

- **At gå frem og tilbage**

Nikolai Dahl

- **indTRYK og udTRYK**

Liam Wulff Mareending

Fordord - Flow

Kreativt flow, that funky feeling where everything goes.
for nogle er der når man er ude og gå, andre når de ikke kan sove midt om natten,
er det noget man bare kan gå ind i? Gå ind i som en forlystelse i tivoli på en vinteraften, hvor alt bare er smukt, måske med en man har meget kært.
måske er det kreative halløj bare en genre af flow? sådan når alt bare føles godt, man sidder og snakker uden at tænke på at opvasken der venter der hjemme?
men alt godt varer ikke for evigt, men det giver jo også en slags deadline for at kunne nå ting i livet, der kan give livet en mening, men selvom det ikke varer for evigt kan man nyde det, lære at leve med det.

Hvor tit får man sagt til nogle man elsker, at man faktisk elsker dem, og ikke den der slags, bare for at være sød, men virkelig udtrykke det, træk dem til side, "yo, jeg ved godt jeg ikke udtrykker det for tit, men hvad end der sker så elsker jeg dig"

Jeg sidder til take-off lige nu, med nogle kreative og forstående folk, som sidder og snakker i baggrunden imens jeg skriver det her, jeg drager inspiration fra alt det de siger, men alligevel sidder jeg i min egne zone, min flow-zone.
Skriver skriver skriver... men det er også dejligt, for nu har jeg udskudt det med at skrive i noget tid. Men jeg føler mig også dårlig over ikke at få have skrevet noget mere, for jeg er jo ikke alene om det her tryk magasin.

Men jeg glemmer aldrig det første møde om det her magasin, jeg tror der kom 4-5 mennesker og det er jo folk der har taget tid ud af deres dag for at komme og høre hvad jeg har at sige. like what??? Thank you

Men selvom det måske ikke giver mening så føler jeg alt det jeg har skrevet i den her tekst har opfanget min skrive process på en mærkelig måde, en slags indblik i mit sind. Men som i også ser i teksten er det hele lidt crumble jumble ud over det hele. TAK FOR AT LYTTE AAAAAAAAAA

Creation Is An Open Wound

Creation is an open wound
Inspiration itches until you scratch
Refusal: It gnaws inward like a rat
Infiltration - Infestation - Infection - Disease
allows the Mischief to feast

Creation is an open wound
Expression in captivity screams and shouts
Let me go, let me out!
Outpour - Output - Outcome - Delivery
The up- or downward slope of expression is slippery

Creation is an open wound
Creativity flows in your blood, houses your bones
No-body is a better home
Faithful - Fateful - Familial - Dear
A Maker's next making is always near

Creation is an open wound
Imagination is the dreamer of your sleep
Transforming *nothing* into *everything*
Spells - Sirens - Sword fights - Dragon scales
Your daily and nightly fairy tales

Creation is an open wound
that bleeds passion, hope and doom
Creation is the God of your soul
Turning *incomplete* into *whole*
All-powerful - All-knowing - All-seeing - Real
An open wound that must never heal
Creation is an open wound
from which flowers bloom.

Eye See All II

Titel: Eye See All II

Kunstner: Feline Flytkjær Broersma

Instagram: felineflytkjaer

Størrelse: 28,9 x 21 cm

Materialer: Grafit, tusch og blæk

"Eye See All II" er det andet kunstværk i Eye See All-serien, som beskæftiger sig med naturen på surrealistisk vis. Ligesom etteren er dette værk en hyldest til naturen og for mig en sjov måde at blande virkelighed og fantasi sammen på. Efter cirka 20 timers arbejde er detaljerne kommet på plads, og jeg kan gå videre til seriens tredje tegning.

Feline Flytkjær Broersma

Store tanker med Store pjere

Fortæl os lidt om dig selv.

Jeg hedder Nikolaj. Jeg kommer oprindeligt fra Svendborg, men flyttede til Jelling, da jeg var 12 og bor i Viby nu, som ligger lidt udenfor Aarhus. Jeg har gået på gymnasiet og også på efterskole. Og i forhold til musik, har jeg altid haft det nemmere. Både min mor og far er musikere, og de lever af det.

Hvornår begyndte din interesse for musik? Har den altid været der?

Jeg har altid syntes, det var interessant og altid haft det fedt med at sidde ved et klaver. Men jeg tror, da jeg gik på efterskole, mærkede jeg, at jeg ikke er den eneste, der kan lide musikken. At hvis de andre prøver at satse på musikken, så kan jeg også godt. Jeg har gået med mange tanker omkring, om musik egentlig er noget for mig, og om det er det, jeg skal leve af. Jeg tror, mit svar er et stort, fedt JA, fordi jeg ikke kan lade være med at lave musik.

Hvordan holder du balancen mellem hverdagslivet og musiklivet?

Det er svært at finde en balance og skille tingene ad. Det har jeg også haft sindssygt svært ved. Jeg har været meget locked in på et tidspunkt, hvor jeg tænkte, at det er bare det, jeg skal nu, og ikke andet. Det var ekstremt fedt i perioder, men så var der en vinter, der ramte, hvor man ikke kunne komme så meget ud at spille. Jeg prøvede at lave en plan med praktiske opgaver, som at få styr på mine mails. Og så blev det lidt mere et arbejde, frem for at nyde det. Og jeg synes også, musikken sagtens kan være et arbejde, men hvis man spiller fordi man skal gøre det, så mister man hurtigt lysten til det. Men nu har jeg også et arbejde ved siden af, så hvis jeg føler, at jeg skal tage mig af noget andet, så kan jeg tage ud i den børnehave, jeg arbejder på. Jeg tror, det er meget forskelligt, fra person til person, hvordan man får ens hverdag til at hænge sammen.

Men hvis man virkelig vil musikken, skal man så ikke nogle gange gøre det, selv når man ikke har lyst?

Jo, helt klart. Jeg tror, hvis man bare sidder og venter på inspiration, bliver det svært. Det er nemlig en balancegang, det hele. Jeg tror, hvis du har en idé, så i stedet for at gemme den til senere, så skal man bare gøre det. Nogle gange har jeg været lige ved at falde i søvn, og så lige pludselig kommer der en idé i mit hoved, måske til en tekst jeg skal skrive. Så gør det, så du ikke glemmer det! Og altså, der er jo nogle ting, der skal gøres. Nu har jeg en manager, der hjælper mig rigtig meget. Og jeg er ved at udgive et album snart, og der er en masse ting, jeg skal have lavet, nogle interviews, og nogle af de ting er på engelsk. Og så skal man lige sætte sig ned og få skrevet nogle ordentlige svar, så det ikke bliver sådan noget danglish. Og så er der jo også bare deadlines, som man skal holde sig til. Når man lægger musik ud, skal det sendes ind et par uger før, og så er det en god idé at have en plan over, hvad skal jeg gøre og hvornår. Jeg tror, da jeg sådan lidt mistede lysten, der havde jeg ikke rigtig nogen opgaver, og jeg havde ikke rigtig noget at tage mig til, fordi jeg ikke havde andet end musikken. Og så lavede jeg bare alle mulige opgaver til mig selv, som var lidt ligegyldige.

Har du lavet nogle fejl for nylig, eller i din musikkarriere, som du har lært af?

Helt klart. Jeg tror, en fejl, som jeg nogle gange bliver ved med at gøre, er, at hvis jeg sidder i øvelokalet eller studiet med nogen, og bare sidder og leger, at sige nej, uden at have prøvet noget. Altså, hvis der f.eks. er nogen, der har en idé til noget, måske noget guitar. Så at sige nej, uden at have prøvet det, så udelukker man de muligheder, det egentlig kunne bringe. Og den fejl er jeg god til at lave, fordi hvis man har en vision om, hvordan noget skal være, er det nogle gange svært for en, at acceptere, når du arbejder sammen med nogen, at ting ikke altid kan være, hvad man havde regnet med. Så den der med altid at have ja-hatten på i et studie, den er sindssygt god. Fordi nogle gange kommer der helt nye idéer.

Og så er jeg rigtig god til, det tror jeg der er rigtig mange, der er gode til, at sammenligne sig med alle mulige andre. Det er virkelig noget møg. Det får man ikke en skid ud af, for alle er jo på hver sin vej. Altså jeg kender nogen, der skriver en sang hver dag, og det kan jeg ikke. Jeg har ikke så meget at sige, som nogle andre har. Jeg er bedre til at skrive, når jeg får en tanke om noget, jeg bare sindssygt gerne vil skrive om, noget politik eller et eller andet. Folk er jo forskellige på hver deres vej, og når man hele tiden sammenligner sig selv, så tror jeg ikke, man kommer nogen steder overhovedet. Det er i hvert fald en fejl, jeg ser rigtig mange opleve.

Hvad med inspiration? Hvad inspirerer dig til at lave noget?

Dem, der er omkring mig. Det album, jeg har fået bikset sammen, det er sange til dem, der er omkring mig. Og det er også verdenen lige nu, selv om den er tough, og der er klimakrise og krig og hungersnød, og der er alt muligt, så har du jo også noget, du kan sige om det. Altså man kan sige, at det er noget lort, det der sker mellem Rusland og Ukraine, og så det der med, at have en stemme og ligesom kunne bruge den, det synes jeg er enormt inspirerende. Altså lige meget hvor man er, om man er i branchen, eller ikke, men at kunne bruge sin stemme, det synes jeg er sindssygt inspirerende. Så synes jeg også Bon Iver og FINNEAS, altså sådan nogle, der producerer selv og sidder i et studie i flere timer og bare er i det, det synes jeg også er enormt inspirerende.

Hvad vil du gerne opnå med dine sange?

Jeg tror overordnet vil jeg gerne nå ud til folk, om det så skal være kærligt eller politisk, eller hvad det skal være, så den der med at kunne række ud til nogen og så lige meget om det er én person eller 100, så det med at ramme bare en, det er enormt fedt. Altså efter et show, når der er nogen, der kommer op og siger: "Det der, det ramte mig virkelig". Det er en af de største ting, jeg har oplevet. Når nogen siger tak, det er nice.

**"Lige
meget hvor man er,
om man er i branchen, eller
ikke, men det at kunne bruge sin
stemme, det synes jeg er sinds-
sygt inspirerende."**

Om 5 år, hvor ser du dig selv henne?

Det er et godt spørgsmål. Jeg ser mig med flere sange, måske et nyt album. Jeg ser mig selv være mere voksen. Man ved jo ikke rigtigt, hvad der sker, men jeg håber at jeg kommer mere ud med min musik, og min musik har udviklet sig.

Hvad er drømmekoncerten?

Jeg gad godt spille lille Vega. Jeg tror alle har den der: "Jeg skal spille på Orange Scene." Men jeg hørte et interview med Mr. John Major. Han sagde, at hvis du bliver ved med at sætte mål, som er mega langt væk fra din virkelighed, så bliver det meget sværere at nå. Så hvis man sætter nogle små mål. F.eks. Jeg vil gerne have, at alle i Jelling Kommune har hørt min musik. Det er mere opnåeligt, end at alle i Danmark kender til min musik. Jeg tror, hvis man siger fra 1-100, så er det svært, og nok også ret demotiverende. Man skal jo arbejde for tingene.

Hvad for noget musik laver du?

Det er lidt i retningen af Bon Iver og RY X. Det har tendenser til indie rock og indie-pop. Det er meget bredt. Jeg laver bare det, jeg har lyst til.

Tak for nu!

Spotify: Storebjerg
Instagram: @detstorebjerg

TOMME ORD
OG SVAGE
HOLDNINGER

LWM

HVORFOR TALE FRA
DIN SJÆL?

Hvor-
for tale fra din **sjæl**,
når ordene er tomme som en hvid
væg, må sku sige det er fælt. Vores
samfunds eksistens er plaget af dine ords
eksistens.

Hold, Stop, Vent

Før du har talt er vi **væk**. Hvide mænd vejer mere end
denne tekst. Så lad mig se en sekvens, af
revolutionens excellens. Se de hvide mænd, få
sin fuldt fortjente
konsekvens.

Thor "Lort" Thomasen

Dele af jer

Et par lange timer er gået. Hun rører i den kolde kaffesuppe, der er tilbage i koppen. Dele af hendes eksistens ligger og flyder i køkkenet og i stuen. Det er minderne, der gjorde hende til et helt menneske. Hun ser sit blege ansigt spejle sig i kaffesuppen. Dele af hendes krop hænger sammen på stolen ved det lille bord. Det er tanker, der mangler, så hun sidder med hovedet bøjet langt hen over bordet og en krop der må føles halv. Den ser tung ud, bliver kun lige holdt oppe af ryglænet. Dele af hendes liv er faldet fra hinanden. Det er dem, hun leder efter, i den kolde kaffe, måske i spejlbilledet.

Hendes hud er fyldt med ar, hendes hår er klippet kort og når hun stryger hånden igennem det, river hun klumper af filtret hår med.

Hun sidder på sin stol og samler dele af hendes eksistens, hendes krop og hendes liv sammen som et puslespil, hvor halvdelen af brikkerne mangler. Der er stadig et glimt i hendes øjne, en smule håb.

Arrene på hendes hud taler til hende, når hun ser på dem. Det er mistede dele af hendes krop, der taler til hende. Når hun rejser sig for at slæbe kroppen over i den store, gamle seng, som snart ikke kan holdes sammen, bærer hendes ben kun lige kroppen så langt den skal, inden de knækker under hende og hun halvt sætter sig, halvt falder på sengen. Hun skifter ikke til nattøj, børster ikke tænder. Nej, hun har ikke engang ryddet kaffen væk.

Hun sover ikke sådan rigtigt, falder måske lidt hen en gang imellem. Hun venter på, at du kommer hjem. Du er del af hendes liv, en af de manglende dele efterhånden. Når du kommer hjem, lægger du dig ved siden af hende, du siger ikke ret meget. Hun tier også. Du holder ikke om hende, når i skal sove. Du lægger dig bare ved siden af, efter du har skiftet til nattøj, børstet tænder og ryddet hendes kaffe væk. Og når hun vågner om morgenen, er du væk. Du lever et liv uden hende, og du har taget dele af hendes liv med dig. Du har taget hele hendes eksistens til dig og gjort den til din, mens dagene gentager sig for hende. Hun slæber sig hen på stolen, der er stadig kafferester på kanden, som du lavede til dig selv.

Hun drikker lidt af kaffen, spejler sig og sidder over puslespillet.

Delene af hendes krop bliver færre. Det er sulten, der har taget dem. Sulten, hun ikke føler mere, efter du stoppede med at lade morgenmaden stå fremme. Du blev træt af at rydde tørt brød og blødt smør væk om aftenen, når du kom hjem. Du ser ikke de forsvundne dele af hende. Du ser heller ikke de eksisterende. Du giver hende kun et kort godnat, men i det mindste sover hun, når du er der.

Minderne er dele af hendes helhed, der er forsvundet. Hun husker ikke mere. Hun husker ikke dengang du talte til hende. Hun husker knap nok sit eget navn. Men hun husker dit, som havde du lige fortalt det. Nogle gange, når hun venter på dig om aftenen, hvisker hun

dit navn. Det er din duft, der får hende til at huske. Håbet i hendes øjne går ud efterhånden som du kommer senere og senere hjem. Hun mærker ikke tiden længere.

Du giver hende et godnat. Du ved ikke, det er det sidste. Du ser hende som du vågner, den kolde krop, de døde øjne. Du gemte halvdelen af hendes puslespil væk og er klar til at give det tilbage nu hvor livet har forladt hende. Du græder en enkelt tåre og tager så på arbejde. En del af dig ligger nu tilbage i jeres seng.

Liam Wulff Marending

Fra den kommende digtsamling "Sjælero"

Stille

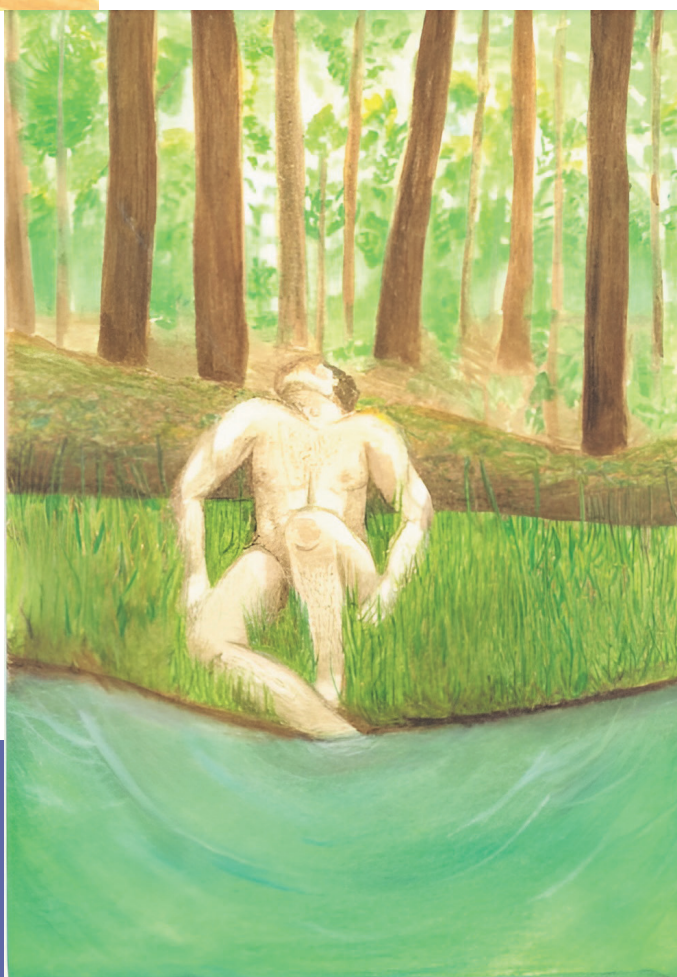

Kunstner: Sara Marie Ulbjerg
Materialer: Aquarel på papir

Kunstner: Sara Marie Ulbjerg
Materialer: Aquarel på papir

Kunstner: Sara Marie Ulbjerg
Materialer: Aquarel på papir

Kunstner: Sara Marie Ulbjerg
Materialer: Aquarel på papir

Stille

Kunstner: Sara Marie Ulbjerg
Materialer: Aquarel på papir

Sara sætter billeder på følelser ved hjælp af farver og motiver. For hende beskriver scenerne og motiverne følelser, hun ikke kan sætte ord på. Udover det er maleriet et eksperimenterende frirum, hvor man kan prøve sig frem med farver og former, figurmaling og billede sammensætning.

@SLY_FELLA_DIGI

Debatindlæg: Mor og far har for travlt

I dag virker det som om, alle har travlt hele tiden – især forældre. De skal nå arbejde, hente børn, lave mad, handle, gøre rent og stadig have overskud til at være sammen med familien. Men er der egentlig nogen, der stadig har tid til bare at være sammen?

Jeg oplever, at mange børn føler, at deres forældre næsten altid har travlt. Når man spørger, om de vil spille et spil, gå en tur eller bare snakke, får man tit svaret: "Lige om lidt" eller "Jeg skal bare lige arbejde færdig." Men det "lige om lidt" kommer ofte sjældent.

Ifølge en undersøgelse fra Børns Vilkår føler hvert tredje barn, at deres forældre ikke bruger nok tid sammen med dem, og over halvdelen siger, at mor og far altid har travlt. Det viser, at travlheden ikke bare er en fornemmelse, men et problem, som påvirker mange børn.

Mange voksne føler, at de skal være perfekte både på arbejdet og derhjemme. De skal være gode medarbejdere, gode forældre og stadig have tid til alt det praktiske. Det er umuligt at leve op til. Derfor burde vi nok begynde at tale om, hvordan vi kan skabe mere tid til familien. Måske kunne man arbejde lidt mindre, have mere fleksible arbejdstider eller blive bedre til at lægge mobilen væk.

Som en psykolog har sagt: "Børn har ikke brug for perfekte forældre – de har brug for nærværende forældre.

Og det er netop nærvær, der ofte mangler, når travlheden tager over". For i sidste ende er det ikke vigtigt, hvor meget man når – men hvem man når det sammen med.

Hvis mor og far altid har for travlt, hvem har så tid til bare at være familie?

At gå frem og tilbage – en fortælling om håb, fællesskab og skabertrang blandt unge

I et lille værelse eller i det lokale ungekulturhus finder vi en ung person, der gang på gang går frem og tilbage. Det er ikke bare rastløshed – det er et udtryk for en søgen, en trang til at finde mening, fællesskab og en vej frem i livet.

“Jeg ved ikke rigtig, om det er rastløshed eller hvad det er, men jeg kan ikke finde ro i at lave ingenting,” siger han. Han fortæller, hvordan mange timer uden aktivitet kan føles som en tung udfordring. “Jeg er nødt til at have noget at lave. Det er meget vigtigt for mig, at jeg er aktiv og produktiv.”

Det er et billede, der måske klinger genkendeligt for mange unge i dag. Mellem jobcentre, psykiatri og manglende fællesskaber kan tiden føles som en tomhed, der er svær at udfylde.

Men trods den tilsyneladende stilstand har han håb og klare idéer til, hvordan situationen kan forbedres.

“Jeg tror, at det, der fylder allermest lige nu, er, at jeg går frem og tilbage – enten hjemme eller på ungekulturhuset,” fortæller han. “Jeg vil gerne give et indblik i, hvordan det er, og hvad det er for en udfordring, jeg står med, og hvad jeg selv tænker om det, og hvordan jeg har tænkt mig at komme videre herfra.”

Håbet ligger i muligheden for at starte noget nyt, noget der kan skabe fællesskab for dem, der står uden for arbejdsmarkedet eller mangler tilbud. “Der skal være noget tilbud eller fællesskab for os, der ikke har noget at lave – sådan så vi kan udvikle os i stedet for at gå i stå i jobcenteret eller psykiatrien,” siger han med overbevisning.

Selvom han oplever en frustration over, at der er gået år uden, at nogen har taget hånd om denne problematik, tror han på forandring: “På Værket kan man sætte ting i gang. Der er skabertrang og muligheder for, at man kan starte ting op. Der er folk, der kan hjælpe og støtte – det giver mig håb.”

Hans idéer er både kreative og inkluderende: musikalske samspil, hvor alle kan være med, en fotoudstilling, filosofiske samtaler om store spørgsmål. “Jeg har mange interesser, og jeg kunne godt lave ting omkring dem – noget hvor vi kan være sammen og lære af hinanden. Det kunne give rigtig god mening.”

Han understreger vigtigheden af ikke bare at finde sig til rette, men aktivt at skabe noget sammen: “Det er sådan, jeg ser det – der er masser af muligheder, men de bliver ikke rigtig indfriet. Det er lidt ærgerligt, men jeg har godt tænkt mig, at det skal lykkes på sigt.”

Budskabet er klart: Unge som ham har behov for meningsfulde fællesskaber og aktiviteter, der kan bryde isolationen og give en retning i livet. Og vigtigst af alt – at troen på forandring og egne evner til at skabe, den aldrig skal forsvinde.

“Jeg bevarer håbet og troen på, at der kan gøres noget ved det, og at jeg selv måske har løsninger,” siger han afsluttende. For ham er det ikke bare en drøm, men en vision om, hvordan vi sammen kan skabe en bedre hverdag for unge, der kæmper med de samme udfordringer.

indTRYK og udTRYK

At være sig selv er ikke så slemt

At have sin egen stil er ikke så slemt

At hvile i sig selv er ikke egoistisk

At være 'mærkelig' er ikke så mærkeligt

Ikke at passe ind i samfundets kasser er okay

At fejle er ikke så slemt

At miste i processen om at finde sig selv er helt normalt.

TRYK

